

opusdei.org

Preken ved helligkåringen (6-10-2002)

Den hellige fars ord til de som
deltok i messen for
helgenkåringen av Opus Deis
grunnlegger 6. oktober 2002.

11.03.2006

1. "For alle de som lar seg føre av
Guds Ånd, de er Guds barn." (Rom.
8,14) Disse ord fra apostelen Paulus
som vi nettopp hørte hjelper oss til
bedre å forstå det viktige budskapet
ved dagens helligkåring av Josemaría

Escrivá de Balaguer. Oppmerksomt lot han seg lede av Den hellige ånd, overbevist om at det bare er på denne måten man fullt og helt kan virkeliggjøre Guds vilje.

Denne grunnleggende kristne sannhet var et tilbakevendende tema i hans forkynnelse. Han sluttet aldri å oppfordre sine åndelige barn til å påkalle Den hellige ånd, slik at de aldri skulle atskille det indre livet, det vil si det personlige forholdet til Gud, fra familie- og arbeidslivet, det sosiale livet som er fullt av små timelige aktiviteter. Begge må danne ett og samme liv, et liv som er "hellig og gjennomsyret av Gud". "Den usynlige Gud", skrev han, "møter vi i de mest synlige og materielle ting." (Conversations with Msg. Escrivá, 114)

Hans budskap er aktuelt og presserende også i dag. Den kristne, som har blitt innlemmet i Kristus

gjennom dåpen, er kalt til å ha et uavbrutt livsforhold til Herren.

2. "Så tok Herren Gud mannen og satte ham i Eden til å dyrke og passe hagen." (1. Mos. 2,15) Dagens første lesning, fra Første Mosebok, minner oss om at Skaperen betrodde verden til mennesket, for at det skulle "dyrke" og "passe" den. De troende bidrar til dette Guds universelle prosjekt gjennom sin handling i verdens forskjellige aktiviteter. Arbeidet og alle andre gjøremål blir midler til daglig helliggjørelse, når de utføres med Guds nådes hjelp.

Josemaría Escrivá hevdet at "En troende kristens daglige liv er et liv der Gud er nærværende i hvert øyeblikk, enten man arbeider eller hviler, ber eller sover."

(Betragtninger, 3. mars 1954) Dette åndelige syn på livet åpner et meget rikt frelsesperspektiv, siden Gud er nær oss selv i den tilsynelatende grå

hverdagen, og vi kan medvirke til hans frelsesverk. Gjennom dette forstår man bedre Andre Vatikankonsils uttalelse om at "det kristne budskap vender ikke mennesker bort fra oppgaven med å bygge opp denne verden (...) men snarere så meget desto mer forplikter dem til å utføre nettopp disse oppgaver." (Gaudium et Spes, 34)

3. Å lede verden til Gud og forvandle den innenfra: dette er idealet som den hellige grunnleggeren viser dere, kjære brødre og søstre som i dag gleder dere over hans helligkåring. Han fortsetter å påminne dere om ikke å la dere skremme av en materialistisk kultur, som truer med å oppløse Kristi disiplers mest genuine identitet. Den hellige Josemaría insisterte sterkt på at den kristne troen er uforenlig med konformitet og indre slurv.

Følg i hans fotspor og spre til alle i samfunnet, uavhengig av rase, klasse, kultur eller alder, denne bevissthet om alles kall til hellighet. Bestreb dere i første rekke på selv å bli hellige gjennom å dyrke denne ydmykhets- og tjenesteånd, denne selvovergivelsens ånd som alltid lytter til Åndens røst. På denne måten blir dere "jordens salt" (jf. Matt. 5,13) og deres lys skal "skinne slik for menneskene, at de ser de gode gjerninger dere gjør og priser deres Far, han som er i himlene." (Matt. 5,16)

4. Misforståelser og vanskeligheter møter sannelig den som trofast forsøker å tjene Evangeliets sak. Herren renser og former med Korsets mystiske kraft alle dem Han kaller til sin tjeneste. Men i Korset, så den nye helgenen, finner vi lys, fred og glede: Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!

Like siden messefeiringen 7. august 1931 gjenlød Jesu ord i Josemarías sjel: "Når jeg heves over jorden, da skal jeg dra alle til meg" (Joh. 12,32). Josemaría Escrivá forsto klart at de kristnes oppgave består i å heve Kristi kors over all menneskelige virkelighet. Han kjente det spennende kall i sitt indre til å evangelisere i alle miljøer. Uten å nøle tok han til seg Jesu oppfordring til apostelen Peter som vi nettopp hørte her på denne plassen: Duc in altum! Denne oppfordring ga han videre til sin åndelige familie, slik at den skulle gi kirken et sunt bidrag av kommunion og apostolisk tjeneste. Denne oppfordring rettes i dag til oss alle: "Legg ut på dypet," sier Herren, "og kast noten til fangst."

5. En så ansvarsfull oppgave kan bare utføres med en stadig indre vekst som får sin næring i bønnen. Den hellige Josemaría var en bønnens mester. Bønnen betraktet

han som et uvanlig bra "våpen" for å frelse verden. Han pleide å gi følgende råd: "Først bønn, så bot, og på tredje plass, på absolutt tredje plass – handling" (Veien, 82). Det er ikke noe paradoks, men en evig sannhet: apostolatets fruktbarhet finnes fremfor alt i bønnen og i et intenst og hyppig sakramentalt liv. Dette er i bunn og grunn hemmeligheten bak hellighet og bak helgenenes virkelige fremgang.

Måtte Herren hjelpe dere, kjære brødre og søstre, til å ta imot denne krevende arv av bønneliv og evangelisering! Måtte Maria hjelpe dere, hun som den hellige grunnleggeren kalte Spes Nostra, Sedes Sapientiae, Ancilla Domini!

Måtte jomfru Maria gjøre hver og en av oss til et ekte vitne for evangeliet! Måtte hun gjøre oss rede til overalt å gi et sjenerøst bidrag til oppbyggelsen av Kristi Rike! Måtte

den hellige Josemarías eksempel og
forkynnelse stimulere oss slik at også
vi, når vår jordiske vandring er endt,
må ta del i himmelens lykkelige arv!
Der kommer vi, sammen med
englene og helgenene, til i all evighet
å skue Guds ansikt og synge til hans
ære!

(ikke offisiell oversettelse)

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
preken-ved-helligkaringen-6-10-2002/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/preken-ved-helligkaringen-6-10-2002/)
(04.08.2025)